

РЕШЕНИЕ

№ 6940

гр. София, 21.11.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 23.10.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4570** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Д. Г., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № F./15.03.2017г., издадена от директора на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни.

С жалбата се оспорва заповедта като незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалноправните разпоредби и на принципа за съразмерност при упражняване на административна дейност, закрепен в чл. 6 от АПК. Жалбоподателят счита, че приложената мярка засяга прекомерно правната му сфера, сочи се, че в случая става въпрос за неиздаден касов бон от 6, 50 лв., за което нарушение няма дори издадено НП, установената с което санкция да бъде заплатена своевременно. Иска се отмяна на заповедта за налагане на ПАМ.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява по делото и не изпраща представител.

Ответникът – директорът на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., се представлява по делото от юрк. Е., който оспорва жалбата.

СГП, редовно уведомена, не се представлява по делото и не изразява

становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от мотивите на оспорваната заповед за налагане на ПАМ, от Протокол за извършена проверка № 0248487/09.10.2016г. и Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F./21.10.2016г., на 09.10.2016г. г. около 21:38 ч.от длъжностни лица - инспектори по приходите, била извършена проверка в търговски обект – павилион, находящ се в гр.софия, [улица], стопанисван от жалбоподателя [фирма]. При проверката била извършена контролна покупка на 1бр. ДЮНЕР на обща стойност от 6, 50 лв., при която търговецът не издал фискална касова бележка от намиращото се в обекта фискално устройство модел „D. DP 25“ с ИН на ФУ DT 498267 и ФП 02498267, което в момента на проверката било в работен режим. След легитимацията на проверяващите бил отпечатан дневен финансов отчет, от който било видно, че продажбата не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискален бон. Констатациите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка № 0248487 .

Във връзка с проверката на ЕТ е съставен АУАН № F./21.10.2016г. за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Наред с това на търговеца е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни със Заповед № F./15.03.2017г., издадена от директора на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С.. Заповедта е връчена на управителя на търговеца на 27.04.2017 г., видно от разписка за връчване, приложена по делото.

С жалба вх. № 1182 от 28.04.2017г. по описа на АССГ заповедта е оспорена по съдебен ред, във връзка с което е образувано настоящото производство.

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена чрез ответния административен орган на 08.03.2017 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана с оглед нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 3 от ЗДДС и Заповед № ЗЦУ-1657/29.12.2016 г. на изпълнителния директор на НАП, а именно директора на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С., в качеството му на орган по приходите, за което е представена Заповед № 24/06.01.2017 г. на изпълнителния директор на НАП.

Заповедта е издадена в писмена форма съгласно чл. 59 от АПК, в която са изложени фактически и правни основания.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б „а“ от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице. В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания, обуславящи необходимостта от налагане на ПАМ. В тази връзка следва да бъде отбелязано, че принудителната административна мярка не представлява санкция и във всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща преследваната от закона цел, визирана в чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания. Последната разпоредба предвижда, че за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

В процесния случай в заповедта са изложени мотиви, че налагането на ПАМ е необходимо за преустановяване и предотвратяване на административни нарушения и последиците от тях, тъй като с нарушаването на реда за издаване на документ за доставка/продажба, търговецът е станал причина за възникването на вреди за фиска. Сочи се, че не са отчитани приходи, което е довело до отклонение от данъчно облагане.

Компетентният орган е изложил мотиви във връзка с определения срок на действие на ПАМ, като е обосновал продължителността на мярката от 14 дни с начина и вида на организиране на отчетността на търговеца, които са довели до извършеното деяние, като не се сочат конкретните основания за този извод. На следващо място, посочено е, че нарушителят отдавна извършва търговска дейност и следва да е наясно с изискванията към същата. С оглед на това е направен извод, че създадената организация в този търговски обект няма за цел спазване на нормативните изисквания, а целта е именно отклонение от данъчно облагане. Накрая се сочи, че срокът на наложената ПАМ съответства на извършеното нарушение и нанесената с него вреда.

Тези мотиви на административния орган са бланкетни, необосновани и неподкрепени с доказателства. На първо място, не е ясно какво характеризира организацията в обекта като такава целяща отклонение от данъчно облагане. Времето, през което лицето е извършвало търговска дейност, не е достатъчно основание, за да бъде формиран извод за наличие на намерение за отклонение от данъчно облагане. Аргументите за настъпили вреди за бюджета също са неконкретизирани по своя размер, не се сочат данни за други извършени нарушения от същото лице или за неплатени публични задължения, с които да бъде обосновано твърдението на органа за предприети действия за укриване на приходи.

Действително, в правомощията на органа е по целесъобразност да определи срока /продължителността/ на наложената ПАМ, но следва в тази насока да са изложени конкретни мотиви, въз основа на които да бъде извършен контрол за съответствието на акта с целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК. След като законодателят е предвидил срок до един месец за действие на принудителната мярка, то административният

орган е следвало да изложи мотиви за приложения 14-дневен срок, който надхвърля минималния. Изложените аргументи под заглавие „мотиви относно продължителността на срока“ не съдържат конкретни обстоятелства, обосноваващи направения извод за необходимост от налагане на санкция в посочения размер, който е значително го-голям от минимално установения в закона. Липсата на мотиви в тази насока представлява съществен порок на заповедта, който възпрепятства съда да прецени дали органът е упражнил това свое правомощие в съответствие с целта на закона, което е едно от основанията за отмяна, предвидени в чл. 146 АПК.

Наред с това, видно от изложеното в заповедта, извършеното нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е първо за жалбоподателя. С оглед на това не се установя системност в поведението му, а още по-малко организация, създадена с цел отклонение от данъчно облагане, както сочи административният орган. В случая се касае за продажба на стойност 6, 50 лв., която от гледна точка интереса на фиска не би могла да се определи като значителна и да обоснове спиране дейността на обекта за 14 дни. С оглед на това приложената ПАМ се явява прекомерна, засягаща в неоправдано голяма степен правната сфера на дружеството спрямо преследваната цел и поради това противоречи на принципа за съразмерност при упражняване на административната дейност, визиран в чл. 6, ал. 2 от АПК, който е общ принцип в административното право. При това положение, дори и да се приеме, че разпореждането на органа за налагане на ПАМ е мотивирано и е издадено в изпълнение на закона, то административният акт следва да бъде отменен поради противоречието му с основополагащ правен принцип, какъвто е настоящият случай.

Видно от доказателствата по административната преписка, за същото нарушение на чл.118, ал. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение, с което е иницирано производство по ангажиране на административнонаказателната му отговорност. От своя страна, административнонаказателната санкция също има предупредителна и превъзпитателна цел съгласно чл. 12 от ЗАНН, с налагането на която може да се постигне индивидуална превенция спрямо търговеца и предотвратяване извършването на други нарушения под страх от налагане на санкция и то при условията на повторност.

С оглед на всичко гореизложено съдът намира, че оспорваната Заповед № F./15.03.2017г. за налагане на ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни, издадена от директора на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., е незаконосъобразна поради нарушение на материалноправни разпоредби и противоречие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Д. Г., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № F./15.03.2017г., издадена от директора на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., с която е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: